

Skrivena povijest četrdesetoga retka – broj trideset】

Ezekiel broj jedanaest

Jeff Pippenger

2026-09-02

U knjizi Ezekielovoj, „opsada” Jeruzalema „znak” je koji je kušnja po kojoj će biti odlučena naša vječna sudbina, jer označuje oblikovanje slike zvijeri.

„Gospodin mi je jasno pokazao da će se lik zvijeri oblikovati prije no što se zaključi vrijeme milosti; jer to će biti velika kušnja za Božji narod, po kojoj će se odlučiti njihova vječna sudbina. ...”

„Ovo je kušnja koju narod Božji mora proći prije nego što bude zapečaćen. Svi koji su dokazali svoju vjernost Bogu držeći Njegov zakon i odbijajući prihvatiti lažnu subotu, svrstat će se pod stijeg Gospoda Boga Jehove i primit će pečat živoga Boga. Oni koji se odreknu istine nebeskoga podrijetla i prihvate nedjeljnu subotu, primit će žig zvijeri.” Manuscript Releases, svezak 15, 15.

Kršćani koji su pobjegli iz Jeruzalema na „znak” Cestija, učinili su to zato što su bili unaprijed upozoreni i prepoznali „znak” kada je stigao. Prepoznati oblikovanje slike zvijeri znači prepoznati „događaje”, „pripreme” i „pokrete” koji vode do zakona o nedjelji. Proročki elementi koji sačinjavaju „znak” moraju se razumjeti prije samoga znaka. Kada je Cestije započeo opsadu, bilo je prekasno naučiti što je znak.

„Pripreme već napreduju i pokreti su u tijeku koji će rezultirati načinjenjem slike Zvijeri. U povijesti zemlje nastupit će događaji koji će ispuniti proročanska predviđanja za ove posljednje dane.” Review and Herald, 23. travnja 1889.

Pripreme, pokreti i događaji

„Pripreme“, „pokreti“ i „događaji“ moraju biti prepoznati unaprijed, prije kušnje.

„Sve ono što je Bog u proročkoj povijesti odredio da se ispuni u prošlosti, ispunilo se, a sve ono što tek ima doći, svojim će redom doći. Daniel, Božji prorok, stoji na svom mjestu. Ivan stoji na svom mjestu. U Otkrivenju Lav iz plemena Judina otvorio je učenicima proroštva knjigu Danielovu, i tako Daniel stoji na svom mjestu. On nosi svoje svjedočanstvo, ono što mu je Gospodin otkrio u viđenju o velikim i svečanim događajima koje moramo poznavati dok stojimo na samom pragu njihova ispunjenja.”

„U povijesti i proroštvu Božja Riječ prikazuje dugotrajni sukob između istine i zablude. Taj sukob još uvijek traje. Ono što je bilo, ponovno će se ponoviti.” Selected Messages, knjiga 2, 109.

Mi „moramo znati” „velike i svečane događaje dok stojimo na samom pragu njihova ispunjenja.” Prag označuje našu potrebu da te događaje razumijemo prije njihova ispunjenja.

„No strogi potezi proročkoga pera otkrivaju promjenu u ovom mirnom prizoru. Zvijer s janječim rogovima govori glasom zmaja i ‘izvršuje svu vlast prve zvijeri pred njom’. Duh progonstva koji su očitovali poganstvo i papinstvo ponovno će se otkriti. Proročanstvo izjavljuje da će ta sila reći ‘stanovnicima zemlje da načine sliku zvijeri’. [Otkrivenje 13,14.] Slika se pravi prema prvoj, odnosno leopardolikoj zvijeri, a to je ona koja se iznosi na vidjelo u poruci trećega anđela. Ovom prvom zvijeri predstavljena je Rimska crkva, crkveno tijelo odjeveno građanskom vlašću, koje ima ovlast kažnjavati sve neistomišljenike. Slika zvijeri predstavlja drugo vjersko tijelo odjeveno sličnom vlašću. Oblikovanje te slike djelo je one zvijeri čiji miran uspon i blage izjave čine tako upečatljivim simbolom Sjedinjenih Država. Ovdje se nalazi slika papinstva. Kada crkve u našoj zemlji, ujedinivši se u onim točkama vjere koje im jsou zajedničke, budu utjecale na državu da provodi njihove odredbe i podupire njihove ustanove, tada će protestantska Amerika oblikovati sliku rimske hijerarhije. Tada će prava crkva biti napadnuta progonstvom, kao što je bio i drevni Božji narod. Gotovo svako stoljeće pruža primjere onoga što zadrstost i zloba mogu učiniti pod izlikom služenja Bogu štiteći prava Crkve i Države. Protestantske crkve koje su slijedile stopama Rima stupajući u savez sa svjetovnim silama pokazale su sličnu želju da ograniče slobodu savjesti. U sedamnaestom stoljeću tisuće nekonformističkih propovjednika trpjele su pod vlašću Engleske crkve. Progonstvo uvijek slijedi vjersko pogodovanje od strane svjetovnih vlasti.” Spirit of Prophecy, svezak 4, 277.

Oblikovanje slike zvijeri ostvaruje se najprije u Sjedinjenim Američkim Državama, a potom u svijetu.

„Strani narodi slijedit će primjer Sjedinjenih Država. Premda ona predvodi, ipak će ista kriza zadesiti naš narod u svim dijelovima svijeta.” Testimonies, sv. 6, 395.

Milanski edikt iz 313. godine predstavlja početak oblikovanja, a također označava i zatvorena vrata za adventiste sedmoga dana. Konstantin sa zapada i Licinije s istoka pridružili su Ediktu brak kao savez, kada je Konstantin dao svoju polusestru Konstantiju Liciniju u četvrtom savezničkom braku prikazanom u proročkoj liniji od šest savezničkih brakova unutar proročke povijesti jedanaestog poglavlja Daniela. Prva dva bila su povezana s ratovima između sjevera i juga, sljedeća dva bila su građanski ratovi između istoka i zapada, a posljednja dva simbolični su brakovi papske crkvene vlasti i državne vlasti.

Antioh II. Teos otpustio je svoju ženu Laodiku I. kako bi se oženio ptolemejskom princezom Berenikom (kćeri Ptolemeja II.) oko 252. pr. Kr. Ugovorni brakovi Seleukidskoga Carstva sklapani su između kralja sjevera i kralja juga, dok je ugovorni brak 313. godine bio između cara istoka i cara zapada.

Ugovorni brak Antioha II. Teosa 252. pr. Kr. predstavljao je početak Seleukidskoga Carstva koje je, kao carstvo, došlo do svoga završetka u povijesti prikazanoj u redcima deset do šesnaest jedanaestoga poglavlja Daniela. U završnoj povijesti Seleukidskoga Carstva ostvaren je još jedan ugovorni brak po Antiohu III. Velikom, kada je svoju kćer Kleopatru I. Siru (prvu Kleopatru u

proročkoj povijesti) dao Ptolemeju V. 193. pr. Kr. U to je vrijeme Ptolemej V. imao oko 16 godina, a Kleopatra I. Sira oko 10 godina. Njihov je brak bio diplomatska nagodba nakon petoga sirijskog rata. Alfa ugovorni brak između kralja sjevera i juga u Danielu 11 označio je kraj drugoga sirijskog rata.

Posljednja Kleopatra proročke povijesti stupila je u odnos i s Julijem Cezarom, a potom i s Markom Antonijem. Nakon ubojstva Julija Cezara 44. pr. Kr., 43. pr. Kr. oblikovan je drugi trijumvirat. Trijumvirat su sačinjavala trojica ljudi, a nakon što je jednoga od te trojice, Marka Lepida, Oktavijan prisilio da istupi iz trostrukoga saveza, uslijedila je borba za prevlast između Marka Antonija s istoka i Oktavijana sa zapada. U Brundiziju je 40. pr. Kr. sklopljen sporazum između dvaju suparnika, istočnoga i zapadnoga. Sporazum je uključivao brak između Oktavijanove sestre Oktavije i Marka Antonija. Sporazum i prateći brak nisu se održali te se Marko Antonije, nakon što se povezao s Kleopatrom, razveo od Oktavije 32. pr. Kr. U bitci kod Akcija 31. pr. Kr. carstva istoka i zapada bila su ujedinjena u jednu silu, a Oktavijan je nakon toga postao car August, simbol vrhunca rimske slave i moći.

Proročki gledano, prvi ugovorni brak iz Danijela jedanaest bio je između kraljeva sjevera i juga, kao pokušaj da se okončaju neprijateljstva između dvaju suparnika koji su se borili za ponovnu uspostavu carstva Aleksandra Velikoga. Taj prvi ugovorni brak između Seleukida i egipatskih Ptolemejevića bio je alfa ugovorni brak seleukidskoga i ptolemejskoga kraljevstva, koji je predoznačavao omega ugovorni brak između tih istih dviju sila. U posljednjem, odnosno omega ugovornom braku, posve prva, odnosno alfa Kleopatra egipatske povijesti postala je proročkom poveznicom s posljednjom, odnosno omega Kleopatrom, čiji je odnos s Markom Antonijem postao uporišna točka za razvod Oktavije i Marka Antonija. Taj je razvod označio obnovljena neprijateljstva između Marka Antonija s istoka i Oktavijana sa zapada, koja su završila u bitci kod Akcija 31. pr. Kr.

Ugovorni brak u Brundiziju 40. pr. Kr. bio je alfa ugovorni brak borbe između istoka i zapada, kao što je ugovorni brak Laodike i Antioha II. Teosa bio alfa borbe između sjevera i juga. Ugovorni brak 313. bio je omega u odnosu na alfa ugovorni brak Marka Antonija i Oktavije, kao što je ugovorni brak između Ptolemeja V. i Kleopatre I. Sire bio omega ugovorni brak sjevernoga i južnoga kraljevstva. Tri ugovorna braka koja su vodila do omega ugovornoga braka 313. svi su usklađeni te pružaju tri svjedoka proročkim obilježjima povezanim s Milanskim ediktom. Zajedno se četiri doslovna ugovorna braka istoka, zapada, sjevera i juga usklađuju s dvama simboličkim ugovornim brakovima papinstva.

Godine 496. Klodvig, kralj Franaka, bio je oženjen Klotildom. Klotilda je bila burgundska princeza, kći kralja Hilperika II. Burgundskog. Nakon što su joj otac i majka ubijeni u borbi za vlast unutar obitelji, živjela je pod zaštitom svojega ujaka prije nego što je 493. dana za ženu Klodvigu I., kralju Franaka. Bila je katolkinja, to jest držala se nicejske/pravovjerne vjere Rimske Crkve. To ju je razlikovalo od mnogih drugih germanskih kraljevskih obitelji onoga vremena, koje su bile arijanski kršćani. Njezina majka Karetina bila je katolkinja, a Klotilda je odgojena u toj vjeri. Ostala je zapamćena po tome što je ustrajno poticala Klodviga da napusti poganstvo i primi katoličko krštenje, a potom je njegovo obraćenje 496. godine jedan od najvažnijih događaja u ranoj

povijesti Francuske i zapadnoga takozvanog kršćanstva.

Klodvig se zavjetovao da će, ako pobijedi u bitci kod Tolbiaca, prijeći na katoličku vjeru Klotilde i biti kršten. Alemanski je kralj bio ubijen, njihova se vojska raspršila, a Franci su pobijedili. Nakon pobjede Klotilda je uredila da biskup Remigije iz Reimsa pouči Klodviga, te je on bio kršten (tradicionalno na Božić 496.), zajedno s nekoliko tisuća svojih ratnika.

Klodvig je bio kralj Franaka, što u suvremenim izrazima znači kralj Francuske. Postao je prvi među europskim kraljevima koji će naposljetku napustiti svoju pogansku religiju i obratiti se na katolicizam. Zbog toga se Klodvig smatra „najstarijim sinom Katoličke crkve“, a Francuska se naziva „najstarijom kćeri Katoličke crkve“. Godine 1980., kada je papa Ivan Pavao II. posjetio Francusku, upitao je: „Francuska, najstarija kćeri Crkve, jesi li vjerna svome krštenju?“

Klodvigovo obraćenje nicejskom katolicizmu označava početak simbolične svadbene povorke koja će dovesti do simboličnoga ugovornog braka iz 538. godine. Simbolični ugovorni brak između Klodviga i bludnice koja čini preljub s kraljevima zemaljskim bio je predoznačen četirima prethodnim ugovornim brakovima u jedanaestom poglavlju Danielove knjige. Klodvig je bio prvi europski kralj koji je pružio vojnu i gospodarsku potporu Rimskoj crkvi te je stoga predstavljen unutar povijesti u jedanaestom poglavlju Danielove knjige.

I mišice će stajati na njegovoj strani, i one će oskvrnuti svetište sile, i uklonit će svagdašnju žrtvu, i postaviti će grozotu pustoši. Daniel 11:31.

Klodvig 496. označava početak europskih političkih struktura koje će „ustati“ kako bi pomogle papinstvu dok se ono uzdizalo na vlast. To označava početak simbolične svadbene povorke. „Mišice“ iz retka također bi oskvrnule „svetište sile“, koje je i za poganski i za papinski Rim grad Rim.

Dva Svetišta

U Danielovoj knjizi postoje dvije različite hebrejske riječi koje se prevode kao „svetište“. Hebrejske riječi „miqdash“ i „qodesh“ obje se prevode kao „svetište“, ali qodesh može označavati samo sveti entitet, dok miqdash može označavati ili sveto ili nesveto svetište — kako to određuje kontekst.

„Svetište sile“ u trideset i prvom retku jest ‘miqdash’ i predstavlja svetište snage Rima, koje je i za poganski i za papinski Rim bilo grad Rim. Od bitke kod Akcija, kada je Oktavijan ujedinio Carstvo, poganski je Rim bio nepobjediv tristo šezdeset godina (jedno vrijeme), u ispunjenju dvadeset i četvrtog retka jedanaestog poglavlja Daniela.

Ući će mirno čak i u najplodnija mjesta pokrajine; i činit će ono što nisu činili njegovi oci, niti oci njegovih otaca; među njih će razdijeliti plijen, grabež i bogatstvo; da, smišljat će svoje namjere protiv utvrda, ali samo za neko vrijeme. Daniel 11,24.

Kada je poganski Rim vladao iz grada Rima, bio je nepobjediv, no kada je Konstantin 330. godine premjestio prijestolnicu u Konstantinopol, ispunilo se „vrijeme“ iz dvadeset četvrtoga retka. Kada je posljednji od triju rogova (Goti) iz Daniela sedam bio protjeran iz grada, papinski Rim je

proročki preuzeo prijestolje kao peto kraljevstvo biblijskoga proroštva 538. godine. Goti su bili opsjedali Rim, ali su se naposljetku povukli kada je Belzarije, Justinijanov vojskovođa, osigurao grad. Rimska je crkva potom vrhovno vladala tisuću dvjesto i šezdeset godina, sve dok Napoleon nije dao ukloniti papu i odvesti ga u progonstvo 1798. godine.

Rim, „svetište snage“, bio je „oskvrnjen“ (oskvrnjen, u značenju „ranjen ili razoren“) po „mišicama“ neprekidnoga ratovanja protiv grada, prikazanoga ponajprije u prvim četirima trubama osmog poglavlja Otkrivenja.

Povijest koja je uslijedila od 496. godine nadalje vidjela bi kako se grad Rim onečišćuje dok se mijenjao od moći i slave Rimskoga Carstva prema moći i slavi Rimokatoličkoga Carstva. Te bi ruke uklonile religiju poganstva, predstavljenu riječju „svagdašnja“ u tom odlomku, dok su prihvaćale religiju nicejskog katolicizma.

U bitci kod Vouilléa, Klodvig je porazio arijanske Vizigote pod Alarikom II. i zauzeo Akvitaniju. U razdoblju nakon pobjede, godine 508., istočni car Anastazije I. (u Konstantinopolu) iskazao je Klodvigu počast zbog njegove pobjede nad Vizigotima. Grgur Tourski kaže da je Anastazije poslao Klodvigu njegove službene isprave kojima ga je učinio konzulom. U Toursu, u crkvi svetoga Martina, Klodvig je odjenuo purpurnu tuniku i plašt, stavio dijamant na glavu, izašao jašući i razasuo zlato i srebro mnoštvu. Grgur kaže da je od toga dana bio slavljen kao konzul i da je od rimskoga cara bilo priznato kako je Klodvig zakonit kršćanski kralj na Zapadu. Bio je nagrađen za slamanje arijanskih Vizigota, kojima se protivio i Konstantinopol. Godina 508. jest godina u kojoj je car na Istoku javno iskazao čast katoličkom franačkom kralju — Crkva, pobjeda i rimska zakonitost u jednom prizoru. Godina 508. jest godina u kojoj je franačko katoličko kraljevstvo stajalo kao prevladavajuća katolička sila u Galiji nakon slamanja vlasti arijanskih Vizigota. Klodvig je prvi veliki barbarski kralj koji se borio za nicejsko katoličanstvo protiv arijanskih kraljevstava te je stoga pralik francuske uloge kao „najstarije kćeri Crkve“. Klodvig predstavlja razdoblje od 496. do 508. godine i alfa je simbol simboličnoga bračnog saveza. Trideset godina od 508. do 538. predstavljene su Justinijanom, koji je omega simbol povorke.

Godine 538. „ruke“ su postavile papinsku vlast na prijestolje zemlje za 1260 godina. Tada je simbolični saveznički brak bio sklopljen pri završetku bračne povorke koja je započela 496. godine. Godine 1798. saveznički brak koji je započeo između rimskog pape i Klodviga iz Francuske bio je razvrgnut kada je Napoleon iz Francuske razveo papinsku vlast time što je dao da njegov general odvede papu u zarobljeništvo.

Alfa simbolički papinski ugovorni brak, koji je započeo svoju bračnu povorku 496., bio je sklopljen pri nedjeljnom zakonu 538., a potom je bio razvrgnut 1798., baš kao i svaki drugi ugovorni brak iz Daniela jedanaest. Otkrivenje pridodaje papinskom bračnom odnosu između kraljeva Europe i papa katolicizma, jer je zmaj iz Otkrivenja dvanaest i Sotona i kraljevi poganskoga Rima.

„Tako, premda zmaj prvenstveno predstavlja Sotonu, on je, u drugotnom smislu, simbol poganskoga Rima.“ Velika borba, 439.

U Otkrivenju Ivan nas obavještava o trima stvarima koje su kraljevi (zmaj) dali morskoj zvijeri katolicizma.

I Zvijer koju vidjeh bijaše slična leopardu, i noge joj bijahu kao u medvjeda, a usta njezina kao usta lavlja; i zmaj joj dade svoju silu, i svoje prijestolje, i veliku vlast. Otkrivenje 13,2.

Godine 496. kraljevi Europe počeli su papinskoj Zvijeri davati svoju „moć“, kako je predstavljena njihovom vojnom snagom i gospodarskom potporom. Godine 530. premjestili su prijestolnicu svojega carstva u Konstantinopol, ostavljajući grad Rim kao „sjedište“ papinske vlasti. „Mišice“ su nakon toga Justinijanovim dekretom 533. označile papinsku crkvu kao glavu svih crkava. Dekret je uključivao uporabu njihove vojne sile za progon onih koje je papinstvo označilo kao heretike, stavljajući tako njihovu građansku „vlast“ u ruke papa.

Alfa savez braka između papinstva i kraljeva Europe započeo je s Klodvigom 496. godine. Do 508. poganstvo, zakonska religija kraljevstva, bilo je odbačeno radi religije nicejskog katolicizma. Godine 533. Justinijan je papinstvo odredio kao glavu svih crkava te predao zakonsku vlast njihovih odnosnih prijestolja papinskoj sili.

Prijestolje Alfe i Omege

Godine 330. grad Rim bio je prepušten u ruke Rimske crkve, gdje će ona biti ustoličena sve dok ne bude uništena u ognjenom jezeru o Kristovu drugom dolasku. Godine 538. ponovno je službeno ustoličena na papinsko prijestolje, čime se povijest od 330. do 538. prepoznaje kao proročko razdoblje koje započinje alfa-sjedištem, a završava omega-sjedištem. To razdoblje predstavlja završetak četvrtoga kraljevstva biblijskog proročanstva (Pergam) kao postupnu propast koja započinje 330. i završava 538. dolaskom Tijatire. I zapadni i istočni Rim nastavili su polagano raspadanje i nakon 538., no razdoblje je započelo davanjem sjedišta, koje predstavlja grad Rim, papinstvu 330., sve dok sjedište 538. nije postalo ne jednostavno prijestolje nad gradom, nego nad kraljevstvom koje je tim gradom predstavljeno.

330. do 538. jest određeno proročko razdoblje koje definira osam orijentira osnaživanja papinstva. Tih osam koraka ponavlja se u iscjeljenju smrtonosne rane papinstva pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu.

Prvi od osam koraka bio je predaja grada Rima papinskoj vlasti, a osmi korak bio je predaja grada kao prijestolja petoga kraljevstva biblijskoga proročanstva. Time se 538. određuje kao prijestolje i kao „osmi korak, koji je od prethodnih sedam koraka“. Prvi korak bio je predaja prijestolja, a osmi korak bio je predaja prijestolja; stoga je prvi korak 330. godine alfa, a 538. godina omega. Dva prijestolja, tri uklonjena roga, svagdašnja žrtva uklonjena, Klodvigovo obraćenje i Justinijanov dekret zajedno čine ukupno osam koraka koji predočuju svadbenu povorku, a u konačnici i samu svadbu.

Godine 1798. Francuska, sila koja je predstavljala deset europskih kraljeva, koja je 538. postavila papinstvo na prijestolje, uklonila je papinstvo s upravo toga prijestolja. Alfa saveznički brak, prikazan u povijesti od 538. do 1798., predočuje omega saveznički brak papinske sile s deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest. Svadbena povorka od 496. do 538. predočuje osam koraka koji

se podudaraju s posljednjih osam predsjednika Sjedinjenih Država. Klodvig i Francuska simboli su deset europskih kraljeva. Oni predstavljaju Sjedinjene Države, koje će pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu postati glavni kralj među deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest.

Pet prethodnih ugovornih brakova iz Daniela jedanaest usklađuju se sa šestim i posljednjim ugovornim brakom posljednjih dana. Alfa i omega ugovornih brakova sjevera i juga prepoznaju nevjestu s juga kao alfu, a omega je nevjestica sa sjevera. U ugovornim brakovima poganskoga Rima, alfa nevjestica s istoka bila je dana zapadu, a omega iz 313. bila je nevjestica sa zapada. Ta su četiri braka proročki povezana zajedno po Kleopatri prvoj i Kleopatri posljednjoj. Simbolični ugovorni brak papinskoga Rima predstavljao je mladoženju kao vrhovnoga kralja proročke konfederacije od deset kraljeva, združene s njihovom nevjestom — skerletnom ženom Rima. Razvod je izvršio vrhovni kralj deseterice kraljeva godine 1798.

Savezni brak iz 313. godine predstavlja konačni saveznički brak papinske vlasti sa Sjedinjenim Državama — prvotnim kraljem među deset kraljeva iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja; dvorožnom silom koju predočava dvorožna sila Francuske. Povijest koja je započela s Klodvigom 496. godine i koja je naposljetku dovela do Justinijanova dekreta 533. godine i ustoličenja papinstva 538. godine, predstavlja povijest od 1989. do nedjeljnog zakona.

O ovim ćemo stvarima nastaviti u sljedećem članku.